

[Boligministeren.]

gældende boligsikringslov, og i samme år kommer statsministerens åbningstale, der annoncerer en tredje boligsikringslov. Det var simpelt hen uforståeligt for lejere, hvilken boligsikringslov man i øjeblikket skulle have boligsikring efter. Derfor anser jeg den automatiske regulering for et meget stort fremskridt og en administrativ forenkling og en forenkling, der gør det lettere for borgerne at forstå, hvad der laves i dette hus. At det så også altid har været socialdemokratiets principprogram, at man skulle have denne, er jo kun en yderligere understregning, og det kan ikke komme som nogen overraskelse for nogen i dette folketing, at vi nu igen fremsætter dette lovforslag, som vi har fremsat både som regering og i opposition tidligere.

Jeg vil henholde mig til de betragtninger, som hr. Knud Damgaard gjorde vedrørende spørgsmålet om de muligheder, der nu er skabt for, at pensionister lettere kan være med til at overtage deres andelsbolig. Jeg har også forstået på boligudvalgets holdning til dette problem tidligere, at det drejede sig om i miniboligforliget at skabe gode muligheder for, at lejerne kunne overtage deres bolig på andelsvilkår, og at det måske kunne knibe med tilslutning fra pensionister, da de jo blev stillet noget ringere, og det havde virkning på mange, der ville være med til at overtage deres egen bolig.

Jeg håber som sagt, at de ændringsforslag, der er stillet fra min side, kan gennemføres, og at vi på den måde kan få en mere rationel og administrativ lettelse på dette vigtige område.

Christoffersen (V):

Jeg har her i anden omgang nogle få bemærkninger til et par af de øvrige partiers ordførere, og jeg vil gerne have lov at starte med de synspunkter, som både fru Winnie Russell og fru Aase Olesen fremkom med, og som boligministeren tilsluttede sig, om, at folketinget minsandten ikke mistede sin indflydelse, blot fordi man indførte automatisk pristalsregulering af boligsikringen. Jeg tror, man dér hengiver sig til nogle illusioner. Naturligvis mister folketinget en reel indflydelse, idet man får en automatisk dyrtidsregulering af boligsikringen. Det er jo også derfor, man gerne vil have den, det er jo i og

for sig begrundelsen, og derfor synes jeg ikke, man skal prøve at foregøgle sig selv, at selvfølgelig kan folketinget bare beslutte sig til ikke at gennemføre en automatisk regulering af boligsikringen.

De reguleringer, vi i fremtiden vil få af boligsikringen, er reguleringer ud over dem, som den automatiske dyrtidsregulering vil give. Det kan man lige så godt se i øjnene, og jeg synes, det af udgiftspolitiske grunde kan undre meget, at et parti som det radikale venstre uden videre er med på en sådan bortforpagtning af den reelle politiske indflydelse. Nu taler jeg ikke om de formelle sider af sagen, men jeg taler om det, der er sagens realiteter.

Fru Winnie Russell var noget forundret over venstres holdning til andelslejlighederne. Hun sagde, at måske var vi i virkeligheden slet ikke interesseret i, at folk fik andelsboliger. Sådan opfattede hun næsten vores holdning til det med, at andelsboligindehavere fortsat skulle kunne få boligsikring. Jeg synes nok, fru Winnie Russell skulle være en af de sidste, som begyndte at tale om, hvem der var uinteressert i, at folk fik en ejerbolig. Når man tager i betragtning, hvad der var socialdemokratiets udgangspunkt, da vi begyndte at drøfte det radikale venstres forslag om en liberalisering af ejerlejlighedsloven, så må jeg nok sige, at hvis der var nogen, der ved den debat forsøgte at forhindre en udbredelse af ejerboligprincippet, så var det minsandten socialdemokratiet. Det er socialdemokratiets gode ret at gøre det, men man skal ikke her bag efter komme og sige, at det er os andre, der har lagt hindringer i vejen.

Jeg må måske også for lige at komme med en sidste bemærkning til fru Winnie Russell sige, at måske var det i virkeligheden et af de synspunkter, hun fremkom med, som styrkede vores betænkelighed omkring hele den tanke at give pensionister boligsikring, hvis de omdannede deres bolig til en andelsbolig. Fru Winnie Russell sagde nemlig, hvis jeg må have lov at citere hendes anprisninger under første behandling af ministerens lovforslag på dette felt — det står i Folketingstidende 1975-76, sp. 8676:

„Jeg så i øvrigt også meget gerne, at tilsvarende regler kom til at gælde for andre lejere, såfremt særlige grunde måtte tale herfor.“